

Tradicinės maldos

Švč. Mergelės Marijos Rožinis

Rožinio malda skirta apmąstyti svarbiausiems Jėzaus gyvenimo įvykiams drauge su Jo Motina Marija. Šiai maldai kalbėti naudojamas Rožinio vėrinys (arba rožančius, rožinys, iš lot. *rosarium* – „rožių darželis, rožynas“), kurį sudaro į penkias grupes po dešimt suskirstyti ir dar keli įžangai skirti karoliukai.

Kaip melstis Rožinį?

Pradžioje: Persižegnojame. Galime įvardyti savo intenciją (maldos tikslą / prašymą).

„Tikiu į Dievą Tėvą visagalį“ „Tėve mūsų“ „Sveika, Marija“ (3 kartus) „Garbė Dievui Tėvui“

1 didesnis ir 10 mažesnių karoliukų sudaro vieną slėpinį. Melsdamiesi Rožinio dalį, apmąstome penkis slėpinius.

- Kiekvieno slėpinio pradžioje perskaitome *slėpinio pavadinimą*** (visi jie išvardyti apačioje).
- „Tėve mūsų“ (meldžiamės laikydami didesnį karoliuką), „Sveika, Marija“ (10 kartų), „Garbė Dievui Tėvui“.
- Užbaigdami slėpinį, meldžiame: „Be gimtosios nuodėmės pradėtoji Marija, melski už mus, kurie šaukiames Tavo pagalbos.“

Užbaigiant Rožinį: „Sveika, Karaliene, gailestingoji Motina, mūsų gyvybe, paguoda ir viltie, sveika! Tavęs šaukiames, ištremtieji Ievos vaikai, Tavęs ilgimės, verkdami ir vaitodami šiame ašarų klonyje. Todėl Tu, mūsų Užtarėja, savo gailestingas akis į mus atkreipki ir Jėzų, garbingą mylimąjį Sūnų, mums po šios tremties parodyk. O geroji, o malonioji, o mieliausioji Mergelė Marija!“

Persižegnojame.

**Rožinio slėpiniai

Rožinio apmąstymus sudaro 4 dalys: Džiaugsmo, Šviesos, Kančios ir Garbės. Pagal tradiciją skirtingos dalys kalbamos skirtingomis savaitės dienomis.

I dalis. DŽIAUGSMO SLĖPINIAI (pirmadienį ir šeštadienį)

- 1 slėpinys. Angelas apreiškia Marijai Dievo Sūnaus įsikūnijimą
- 2 slėpinys. Marija lanko šv. Elzbieta
- 3 slėpinys. Gimsta pasaulio Atpirkėjas
- 4 slėpinys. Išganytojas aukojamas šventykloje
- 5 slėpinys. Viešpats Jėzus atrandamas šventykloje

II dalis. ŠVIOSOS SLĖPINIAI (ketvirtadienį)

- 1 slėpinys. Jonas krikštija Jėzų Jordano upėje
- 2 slėpinys. Jėzus Kanoje padaro pirmąjį stebuklą
- 3 slėpinys. Jėzus skelbia Dangaus Karalystę mokydamas, gydydamas ir kviesdamas atsiversti
- 4 slėpinys. Viešpats Jėzus atsimaino ant Taboro kalno
- 5 slėpinys. Per Paskutinę vakarienę Jėzus palieka save duonoje ir vyne

III dalis. KANČIOS SLĖPINIAI (antradienį ir penktadienį)

- 1 slėpinys. Viešpats Jėzus meldžiasi Alyvų daržely
- 2 slėpinys. Viešpats Jėzus nuplakamas
- 3 slėpinys. Viešpats Jėzus vainikuojamas erškėčiais
- 4 slėpinys. Viešpats Jėzus neša kryžių
- 5 slėpinys. Viešpats Jėzus nukryžiuotas miršta

IV dalis. GARBĖS SLĖPINIAI (trečiadienį ir sekmadienį)

- 1 slėpinys. Viešpats Jėzus prisikelia iš numirusių
- 2 slėpinys. Viešpats Jėzus žengia į dangų
- 3 slėpinys. Į žemę atsiunčiama Šventoji Dvasia
- 4 slėpinys. Švč. Dievo Motina paimama į dangų
- 5 slėpinys. Švč. Dievo Motina danguje vainikuojama

Švč. Mergelės Marijos litanija

Kyrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve, pasigailėk mūsų!
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve, pasigailėk
mūsų!
Šventoji Dvasia, Dieve, pasigailėk mūsų!
Šventoji Trejybė, vienas Dieve, pasigailėk
mūsų!

Šventoji Marija, | **melski už mus!**
Šventoji Dievo Gimdytoja,
Šventoji Mergelių Mergelė,
Motina Kristaus,
Motina Bažnyčios,
Motina gailestingumo,
Motina Dievo malonės,
Motina vilties,
Motina tyriausioji,
Motina skaisčiausioji,
Motina nepalytėtoji,

Motina nesuteptoji,
Motina meilingoji,
Motina stebuklingoji,
Motina geroji patarėja,
Motina Sutvėrėjo,
Motina Išganytojo,
Mergelė išmintingoji,
Mergelė garbingoji,
Mergelė šlovingoji,
Mergelė galingoji,
Mergelė maloningoji,
Mergelė ištikimoji,
Teisybės paveiksle, | **melski už mus!**
Išminties soste,
Mūsų linksmybės priežastie,
Dvasios inde,
Garbės inde,
Įstabasis maldingumo inde,
Paslaptingoji rože,
Dovydo bokšte,
Balčiausiasis bokšte,

Priedas „Tradicinės maldos“

Aukso namai,
Sandoros skrynia,
Dangaus vartai,
Aušros žvaigžde,
Ligonių sveikata,
Nusidėjėlių gynėja,
Keliaujančiųjų priebėga,
Nuliūdusiųjų paguoda,
Krikščionių pagalba,
Karaliene angelų,
Karaliene patriarchų,
Karaliene pranašų,
Karaliene apaštalų,
Karaliene kankinių,
Karaliene išpažinėjų,
Karaliene mergelių,
Karaliene visų šventųjų,
Karaliene be gimtosios nuodėmės pradėtoji,
Karaliene į dangų paimtoji,
Karaliene šventojo rožinio,
Karaliene šeimos,
Karaliene taikos, | **melski už mus!**

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausk mus, Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

TAVO APGYNIMO ŠAUKIAMĖS, * šventoji
Dievo Gimdytoja! * Mūsų maldų neatmeski
mūsų reikaluose, * bet nuo visokių pavojų mus
visados gelbėk. * Mergele garbingoji ir
palaimintoji, * mūsų Valdove, mūsų Tarpininke,
mūsų Užtarėja, * su savo Sūnumi mus sutaikink,
* savo Sūnui mus paveski, * savo Sūnui mus
atiduoki!

Melski už mus, šventoji Dievo Gimdytoja!
Kad taptume verti Kristaus žadėjimų!

Melskimės.

Meldžiame tave, Viešpatie Dieve, Švenčiausiajai
Mergelei Marijai užtariant, leisk mums, savo
žmonėms, išsigelbėti iš dabartinių sielvartų,
visados džiaugtis sielos bei kūno sveikata ir
gėrėtis amžinąja linksmybe. Prašome per Kristų,
mūsų Viešpatį. Amen.

Šv. Bernardo malda

Atsimink, maloningoji Mergele Marija, jog
amžiais nėra girdėta, kad apleistum bent vieną,
kas bėga prie tavęs, šaukiasi tavo pagalbos ir
prašosi užtariamas. Šitokio pasitikėjimo kupini,
ir mes skubame prie tavęs, Mergelių Mergele ir
Motina! Mes einame pas tave ir būdami
nusidėjėliai su gailesčiu puolame prie tavo kojų.
Tu, įsikūnijusio Žodžio Motina, nepaniekink
mūsų žodžių, bet maloningai išgirk ir išklausk.

Šv. Juozapo litanija

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Kristau, išgirk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve, pasigailėk mūsų!
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve, pasigailėk
mūsų!

Šventoji Dvasia, Dieve, pasigailėk mūsų!
Šventoji Trejybe, vienas Dieve, pasigailėk
mūsų!

Šventoji Marija, melski už mus!

Šventasis Juozapai, | **melski už mus!**
Garbingasis Dovydo palikuoni,
Patriarchų šviesybe,
Dievo Gimdytojos sužadėtinai,
Drovusis Švenčiausiosios Mergelės saugotojau,
Dievo Sūnaus maitintojau,
Stropusis Kristaus gynėjau,
Šventosios šeimos galva,
Juozapai teisingasis,
Juozapai tyrasis,
Juozapai išmintingasis,
Juozapai tvirtasis,
Juozapai klusnasis,
Juozapai ištikimasis,
Juozapai kantrasis,
Neturto mylėtojau,
Darbininkų pavyzdy,
Šeimos gyvenimo puošmena,
Nekaltųjų saugotojau,
Šeimų stiprybe,
Vargdienių paguoda,
Ligonių viltie,
Mirštančiųjų užtarėjau,
Piktųjų dvasių baime,
Šventosios Bažnyčios globėjau, | **melski už
mus!**

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausk mums, Viešpatie!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

Viešpats paskyrė jį savo namų tvarkytoju!
Ir visų savo turtų valdytoju!

Melskimės. Dieve, savo nuostabia Apvaizda Tu
išrinkai šventąjį Juozapą savo Švenčiausiajai
Gimdytojai sužadėtinui. Mes žemeje jį
garbiname kaip globėją, o jis danguje tebūna
mūsų užtarėjas. Tu gyveni ir viešpatauji per
amžius. Amen.

Malda į Šventąjį Juozapą:

Į TAVE, PALAIMINTASIS JUOZAPAI,
kreipiamės vargų spaudžiami. Melddami Tavo
švenčiausią Sužadėtinę pagalbos, su pasitikėjimu
prašome, kad ir Tu mus globotum. Dėl tos
skaisčios meilės, kuri Tave jungė su nekaltąja
Mergele, Dievo Gimdytoja, ir dėl to tėviško
džiaugsmo, su kuriuo glaudei prie savęs
Kūdikėlį Jėzų, maloningai pažvelk į visus,
kuriuos Jėzus Kristus yra atpirkęs savo Krauju,
ir mūsų reikaluose padėk mums savo galia ir
užtarimu. Rūpestingasis Šventosios Šeimos
Sarge, saugok Jėzaus Kristaus žmones.
Mylimasis Tėve, padėk mums išvengti visokių
klaidų ir nupuolimų. Galingasis Gelbėtojau,
stiprink mus kovoje su tamsos galybėmis ir, kaip
anuomet išgelbėjai Kūdikėlį Jėzų iš gresiančio
Jo gyvybei pavojaus, taip dabar gink šventąjį
Dievo Bažnyčią nuo priešų žabangų ir nuo
visokių nelaimių, o kiekvieną mūsų nuolat
globok, kad, stiprinami tavo pavyzdžio ir
pagalbos, galėtume šventai gyventi, Dievo
malonėje numirti ir pasiekti amžinąją dangaus
laimę. Amen.

Dievo Gailestingumo vainikėlis

Maldą pradėdame Kryžiaus ženkle (persižegnodami).

- Pradžioje meldžiamės: „Tėve mūsų“, „Sveika, Marija“, „Tikiu į Dievą Tėvą“.
- Ties didesniais karoliukais meldžiame: „*Amžinasis Tėve, aukoju Tau mieliausiojo Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Kūną ir Kraują, Sielą ir Dievybę permaldauti už mūsų ir viso pasaulio nuodėmes.*“
- Ties mažesniais karoliukais meldžiame: „*Dėl skaudžios Jėzaus kančios būk gailestingas mums ir visam pasauliui.*“
- Pabaigoje: „*Šventas Dieve, šventas Galingasis, šventas Amžinasis, pasigailėk mūsų ir viso pasaulio*“ (3 kartus).

Užbaigiame maldą Kryžiaus ženkle (persižegnodami).

Kryžiaus kelio stotys

Keturiolikos sustojimų (stočių) Kryžiaus kelias gimė XVII amžiuje Ispanijoje. Tai – krikščionio troškimas įvertinti Kristaus kančios pamoką ir jos vaisius. Kaip Jeruzalės gatvėse, kurios mena Jėzaus su kryžiumi žingsnius, taip ir visame pasaulyje, eidami Kryžiaus keliu, krikščionys prisiliečia prie Kristaus kančios ir mirties, kartu išpažindami, kad kančia ir mirtis tokiu būdu Viešpaties buvo nugalėta amžiams.

Keliaudami Lyduvėnų arba žiediniu maršrutu aplink Šiluvą, pastebėsite miško aikštelę, kurią ženklina trys mediniai kryžiai (šalia turėtumėte pamatyti stalą su suolais). Šioje aikštelėje prasideda 2,5 km ilgio Kryžiaus kelio stočių kelias iki pat Šiluvos. Kelyje stovi 14 baltų koplytstulpių kiekvienai stotčiai atminti. Kviečiame maldoje apmąstyti kiekvieną stotį pasitelkdami žemiau pateiktas Šventojo Rašto ištraukas.

Paskelbus stoties pavadinimą, kalbame ar giedame „*Garbiname Tave, Viešpatie Jėzau Kristau, ir šloviname Tave, kad šventuoju kryžiumi atpirkai pasaulį.*“

Tada paprastai skaitoma Šventojo Rašto ištrauka, apmąstymas ar pan., galima tylos valandėlė asmeninei maldai.

Stoties apmąstymo pabaigoje meldžiamės: „*Pasigailėk mūsų, Viešpatie! – Pasigailėk mūsų.*“

Įžanga

Jis, turėdamas Dievo prigimtį, godžiai nesilaikė savo lygybės su Dievu, bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; jis nusizemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties. Todėl ir Dievas jį išaukštino ir padovanojo jam vardą, kilniausią iš visų vardų, kad Jėzaus vardui priklaupytų kiekvienas kelis danguje, žemėje ir po žeme ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: JĖZUS KRISTUS YRA VIEŠPATS! (Fil 2, 6–11)

Skausmų vyras, prisiėmęs mūsų nedorybes, padovanojo mums kelią, kuris gydo giliausias ir slapčiausias mūsų širdies žaizdas gailestingumu, kuris niekada nesibaigia, kaip ir meilė.

1. Piloto teisme

Tai išgirdęs, Pilotas išsivedė Jėzų laukan ir atsisėdo į teisėjo krasę vietoje „Akmeninis grindinys“, hebrajiškai Gabata. Buvo Velykų išvakarės, apie šeštą valandą. Jis tarė žydams: „Štai jūsų karalius!“ Tie ėmė šaukti: „Šalin, šalin! Ant kryžiaus jį!“ Pilotas paklausė: „Nejaugi turiu nukryžiuoti jūsų karalių?“ Aukštieji kunigai atsakė „Mes neturime karaliaus, tik tai ciesorių“. Tuomet Pilotas atidavė jiems jį nukryžiuoti. Taigi jie pasiėmė Jėzų ir išsivedė. (Jn 19, 13–16)

Šis Pasmerktasis nužudymui kryžiumi primena amžiną žmogaus laisvės dramą. Kenčia nekaltieji, viešpatauja melas, žudomi teisieji, o Dievas tyli! Jis dovanojo laisvę žmogui. Ir ją gerbia.

2. Kryžius ant pečių

Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane – nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane – nevertas manęs. Kas neima savo kryžiaus ir neseka paskui mane – nevertas manęs. Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs – atras ją. (Mt 10, 37–39)

Meldžiamės, kad būtume apsaugoti nuo bėdos, ligos, nesėkmės, kančios. O gal teisingiau būtų melsti, kad pajėgtume nešti savo kryžių ne keikdami ir prakeikdami, bet laimindami ir palaimindami, kaip Jis.

3. Pirmą kartą suklupus

Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu! Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. Mano jungas švelnus, mano našta lengva. (Mt 11, 28–30)

Pasaulis reikalauja būti jaunam, stipriam, neklystančiam ir jėgų surandančiam savyje, o Jis sakė, kad mūsų dvasia ryžtinga, o kūnas silpnas. Todėl įsakė visą laiką budėti ir melstis...

4. Susitikimas su Motina

Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai stovėjo lauke ir norėjo su juo pasimatyti. O kažkas jam pranešė: „Štai tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavim pasikalbėti“. Jis atsakė pranešusiam: „Kas gi mano motina ir kas mano broliai?“ Ir, ištiesęs ranką į mokinius, tarė: „Štai mano motina ir mano broliai! Kiekvienas, kas tik vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina.“ (Mt 12, 46–50)

Viešpatie, duok, kad kiekviena motina pajėgtų taip lydėti savo vaikus visuose jų keliuose ir klystkeliuose. Kiek pajėgia motinos maldoje?

5. Simono pagalba (Mk 15, 21)

Jie privertė vieną grįžtantį iš laukų praeivį – Simoną Kirėnietį, Aleksandro ir Rufo tėvą – panėšėti jo kryžių. (Mk 15, 21)

Jis sakė, kad turime pasidaryti kaip vaikai. Nieko negalintys be kitų artumos ir pagalbos. Jos prašantys. Jos reikalaujantys. Ir išsireikalaujantys. Kaip vaikai.

6. Veronikos paslauga

Numazgojęs mokiniams kojas, jis užsivilko drabužius ir, sugrįžęs prie stalo, paklausė: „Ar suprantate, ką jums padariau? Jūs vadinate mane 'Mokytoju' ir 'Viešpačiu' ir gerai sakote, nes aš toks ir esu. Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti. Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau.“ (Jn 13, 12–15)

Kokie būna žmonių veidai? Gražūs, simpatiški, šviesūs, spindintys, besišypsantys ar iškreipti skausmo, pykčio ir neapykantos. Pastebėjau, kad žmonių veidai labai priklauso ir nuo manęs...

7. Antrasis suklupimas

Laodikėjos bendrijos angelui rašyk: 'Tai skelbia Amen, ištikimasis bei tiesakalbis Liudytojas, Dievo kūrybos Pradžia. Žinau tavo darbus, jog nesi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, aš išspjausiu tave iš savo burnos. Tu gi sakai: „Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko man nebereikia“, – o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir plikas.“ (Apr 3, 14–17)

Norint daug pasiekti, reikia sunkiai ir kantriai dirbti... Dideli, išliekantys dalykai neturi sezono kainų nuolaidų. Dėl jų reikia mokėti visą ir didelę kainą.

8. Moterų užuojauta

Jį lydėjo didelis būrys žmonių, tarp jų ir daug moterų, kurios verkė jo ir aimanavo. Atsigręžęs į jas, Jėzus prabilo: „Jeruzalės dukros! Verkite ne manęs, bet verčiau savęs ir savo vaikų! Ateis dienos, kai sakys: 'Laimingos nevaisingosios! Laimingos negimdžiusios ir nežindžiusios!' Tada sakys kalnamis: Griūkite ant mūsų! ir kalvoms: Pridenkite mus! Jeigu šitaip daro žaliame medžiui, tai kas gi laukia sausuolio?“ (Lk 23, 27–31)

Tarp gailėstingumo darbų yra ir tokie: pamokyti nemokantį, patarti abejojančiam, paguosti nuliūdusį, sudrausti pikta darantį, mestis už gyvus ir mirusius... Tam reikia drąsos ir ryžto.

9. Trečią kartą parpuolus

Jis buvo paniekintas, žmogaus vardo nevertas, skausmų vyras, apsipratęs su negalia, – toks, kuris prieš žmones užsidengia veidą. Jis buvo paniekintas, laikėme mes jį nieku. Tačiau jis mūsų negalias prisirišė, mūsų skausmus sau užsikrovė. O mes laikėme jį raupsuotu, – Dievo nubaustu ir nuvargintu. Bet jis buvo sužalotas dėl mūsų nusižengimų, ant jo krito kirčiai už mūsų kaltes. Bausmė ant jo krito mūsų išganymui, mes buvome išgydyti jo žaizdomis. (Iz 53, 3–5)

Būti šventuoju nereiškia niekada nenusidėti. Šventasis (eilinį kartą) prisipažįsta, kad nusidėjo. Ir priima atleidimą ir atgailą, ir sutaikinimą per Jį, su Juo ir Jame.

10. Nuplėšus drabužius

Juk jūs visi tikėjimu esate Dievo vaikai Kristuje Jėzuje. Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsilikote Kristumi. Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje! (Gal 3, 26–28)

Pamaitinti išalkusius, pagirdyti ištroškusius, nuogus aprenkti, ligonius slaugyti, kalinius sušelpiti, mirusius laidoti reikia ne iš to, ko neturime, bet iš to, ką turime, ką gavome. Juk gavome ne (vien) sau.

11. Prikaltas prie kryžiaus

Atėję į vietą, vadinamą Golgota (tai yra: „Kaukolės vieta“), davė jam gerti vyno, sumaišyto su tulžimi, bet Jėzus tik paragavo ir negėrė. Prikalę prie kryžiaus, pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą, ir ten pat susėdę sergėjo jį. Viršum jo galvos jie prisegė užrašytą jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius“. Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės. Praeiviai užgauliojo Jėzų, kraipydami galvas ir sakydami: „Še tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai; gelbėkis pats! Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!“ Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais ir seniūnais, kalbėdami: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Jeigu jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes juo tikėsime... Jis pasitikėjo Dievu, tad teisvaduoja jį dabar, jeigu juo rūpinasi, nes jis yra sakęs: 'Aš Dievo Sūnus'“. Taip pat jį plūdo ir kartu nukryžiuoti plėšikai“ (Mt 27, 33–44)

Kas jaučiasi bejėgis, sužlugęs, be sveikatos, be laisvės, be ateities, be vilties gali būti panašus į ant kryžiaus Prikaltąjį. Jei susivienys su gydančiu ir stebuklus darančiu Jo neįgalumu.

12. Mirtis

Tada, žinodamas, jog viskas įvykdyta, ir kad išsipildytų Raštas, Jėzus tarė: „Trokštu!“ Tenai stovėjo indas, pilnas perrūgusio vyno. Jie pakėlė ant yzopo vytelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie jo lūpų. Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: „Atlikta!“ Ir, nuleidęs galvą, atidavė dvasią. Kadangi buvo Prisirengimo diena ir žydai nenorėjo, kad kūnai liktų ant kryžiaus per šabą, – nes tas šabas buvo didelės šventės diena, – jie prašė Pilotą, kad nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti blauzdikauliai ir kūnai nuimti. Tad atėjo kareiviai ir sulaužė blauzdas vienam ir antram, kurie buvo su juo nukryžiuoti. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nebelaužė jam blauzdų, tik vienas kareivis ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens. Regėjusis tai paliudijo, ir jo liudijimas teisingas; jis žino sakęs tiesą, kad ir jūs tikėtumėte. Taip įvyko, kad išsipildytų Raštas: „Nė vienas jo kaulas nebus sulaužytas“. Vėl kitoje vietoje Raštas sako: „Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė.“ (Jn 19, 28–37)

Jam, sako, tada buvo trisdešimt treji. Tai daug ar mažai? Kiekvienam mirties valanda ateina pačiu laiku. Svarbiausia, kad kaip Jis sugebėčiau pasakyti, jog padariau viską, ką atlikti privalėjau.

13. Nuėmimas nuo kryžiaus

Pamatę jį, gimdytojai labai nustebo, ir jo motina jam tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?! Štai tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs“. O jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“ (Lk 2, 48–49)

Krikšto vandenimis numazgotas, kvėpiančiais aliejais pateptas, smilkalais pagerbiamas, Jo Kūnu ir Krauju valgydinamas mūsų kūnas tampa Dievo šventovė, skirta ne sunykimui, bet garbei. Tikiu kūno iš numirusių prisikėlimą...

14. Laidotuvės

Po to Juozapas iš Arimatėjos, kuris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas dėl žydų baimės, paprašė Pilotą leisti nuimti Jėzaus kūną. Pilotas leido. Jis atėjo ir nuėmė kūną. Taip pat atvyko ir Nikodemas, kuris pirmiau buvo atėjęs pas Jėzų nakčia. Jis atsigabeno apie šimtą svarų miros ir alavijo mišinio. Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir suvyniojo į drobules su kvepalais, kaip reikalavo žydų laidojimo paprotys. Toje vietoje, kur buvo nukryžiuotas Jėzus, buvo sodas ir sode naujas kapo rūšys, kuriame dar niekas nebuvo laidotas. Ten jie ir paguldė Jėzų, nes buvo žydų Prisirėngimo diena, o kapas arti. (Jn 19, 38–42)

Vargšai mes, jei Jis mus apgavo ir dabar ramiai sau guli kape kažkur šiandienės Jeruzalės požemiuose. Kai įeini į Jo kapą, nerandi Jo Kūno. Kapas tuščias. O mes kupini vilties.

Pabaiga

Kryžiaus kelią užbaigiame persižegnodami. Siūlome užbaigti maldą Apsireiškimo koplyčioje, meldamiesi Šv. Jono Pauliaus II maldos žodžiais:

O Marija, Gailestingumo Motina, budėk prie visų, kad Kristaus kryžius neliktų be galios, kad žmogus nepamestų gėrio kelio, neprarastų nuodėmės supratimo, mokėtų vis labiau viltis Dievu, kuris „apstus gailestingumo“ (Ef 2, 4), laisva valia darytų gerus darbus, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė atlikti (plg. Ef 2, 10), ir visą laiką gyventų „Jo didybės šlovei“ (Ef 2, 12). Amen.